

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Lesňáka a sudcov JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Jozefa Mikluša o návrhu navrhovateľa JUDr. J. T., predsedu Okresného súdu R., D., R., vedenom pod sp. zn. 2 Ds 13/2008 proti JUDr. J. M., sudkyňi Okresného súdu R., nar. , bytom Š., R. na ústnom pojednávaní dňa 9. septembra 2009 takto

rozhodol:

Sudkyňa JUDr. J. M. nar. , bytom Š.
M. R.

sa uznáva vinnou

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v konaní 5Er 341/2006 vo veci oprávneného H. s. r. o., L. M. schválila uznesením zo dňa 3. októbra 2007 príklep vydražiteľovi J. S. nar. , bytom S. E., na dražbe konanej dňa 4. septembra 2007 v budove Exekútorského úradu JUDr. J. F., Ul. K., L. M. na nehnuteľnosti pozemok parcela č. KN 526/2 o výmere 492 m² – zastavané plochy a nádvoria a stavbu – rodinný dom súpisné číslo 136, postavený na pozemku parcela č. KN 526/2, kat. úz. Obec I. okres R. zapísané na LV č. , Katastrálneho úradu v , Správa katastra R. pre povinného J. J. a manželku M. J. rod. M. v podiele 1/1, za najvyššie podanie vo výške 2 020 000 Sk v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 179/2006 Exekútorského úradu JUDr. J. F. a námietky povinného

proti udeleniu príklepu vznesené na dražbe nehnuteľností 4. septembra 2007 zamietla bez toho, že by pri rozhodnutí bližšie skúmala, či spoločnosť U [REDACTED] F [REDACTED] G [REDACTED] LTD, so sídlom S [REDACTED], P [REDACTED] B [REDACTED], V [REDACTED], M [REDACTED], S [REDACTED], je naozaj záložným veriteľom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007, že by preverila, že 31. júla 2007 bol doručený na Správu katastra R [REDACTED] návrh na zmenu záložného veriteľa, keď toho istého dňa bola vyznačená plomba, že by brala do úvahy, že spoločnosť U [REDACTED] F [REDACTED] G [REDACTED] LTD, so sídlom S [REDACTED], P [REDACTED] B [REDACTED], V [REDACTED], M [REDACTED], S [REDACTED], ako ani predchádzajúci veritelia nikdy neudelili súhlas na predaj nehnuteľnosti (zálohu) v exekučnom konaní, že by brala do úvahy, že exekútor potom nemohol podľa § 61 a/ ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 151 h/ ods. 6 Občianskeho zákonníka viesť exekučné konanie na záloh, a teda ani zriadiť exekučné záložné právo na záloh a ak tak urobil, porušil zásadným spôsobom uvádzaný procesný predpis – Exekučný poriadok, ako aj hmotnoprávny predpis – Občiansky zákonník, že rozhodnutie o schválení príklepu nie je preto v súlade s uvádzanými normami hmotného a procesného práva a že jeho odôvodnenie svedčí o jeho svojvôli, zjavnej neodôvodnenosti a arbitrárnosti.

Za to podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárny súd

u p ů š ť a

od uloženia disciplinárneho opatrenia, pretože to považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenia povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

O d ô v o d n e n i e

Predseda Okresného súdu v R [REDACTED] JUDr. J [REDACTED] T [REDACTED] podal dňa 16. septembra 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. J [REDACTED] M [REDACTED] sudkyňi Okresného súdu v R [REDACTED], a to za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov na tom skutkovom základe, že

v konaní 5Er 341/2006 vo veci oprávneného H [REDACTED] s. r. o., [REDACTED], I [REDACTED] M [REDACTED] schválila uznesením zo dňa 3. októbra 2007 príklep vydražiteľovi J [REDACTED] S [REDACTED] nar. [REDACTED] bytom S [REDACTED] I [REDACTED]

Z [REDACTED], na dražbe konanej dňa 4. septembra 2007 v budove Exekútorského úradu JUDr. J. [REDACTED] F. [REDACTED] Ul. K. [REDACTED] L. [REDACTED] M. [REDACTED] na nehnuteľnosti pozemok parcela č. KN 526/2 o výmere 492 m² – zastavané plochy a nádvoría a stavbu – rodinný dom súpisné číslo 136, postavený na pozemku parcela č. KN 526/2, kat. úz. Obec I. [REDACTED], okres R. [REDACTED], zapísané na LV č. [REDACTED], Katastrálneho úradu v Ž. [REDACTED], Správa katastra F. [REDACTED] pre povinného Juraja Janigu a manželku Máriu Janigovú, rod. Moravčíkovú v podiele 1/1, za najvyššie podanie vo výške 2 020 000 Sk v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 179/2006 Exekútorského úradu JUDr. J. [REDACTED] F. [REDACTED] a námietky povinného proti udeleniu príklepu vznesené na dražbe nehnuteľností 4. septembra 2007 zamietla bez toho, že by pri rozhodnutí bližšie skúmala, či spoločnosť U. [REDACTED] F. [REDACTED] G. [REDACTED] LTD, so sídlom S. [REDACTED], P. [REDACTED] B. [REDACTED], V. [REDACTED], M. [REDACTED] S. [REDACTED], je naozaj záložným veriteľom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007, že by preverila, že 31. júla 2007 bol doručený na Správu katastra R. [REDACTED] návrh na zmenu záložného veriteľa, keď toho istého dňa bola vyznačená plomba, že by brala do úvahy, že spoločnosť U. [REDACTED] F. [REDACTED] G. [REDACTED] LTD, so sídlom S. [REDACTED], P. [REDACTED] B. [REDACTED], V. [REDACTED], M. [REDACTED] S. [REDACTED] ako ani predchádzajúci veritelia nikdy neudelili súhlas na predaj nehnuteľnosti (zálohu) v exekučnom konaní, že by brala do úvahy, že exekútor potom nemohol podľa § 61 a/ ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 151 h/ ods. 6 Občianskeho zákonníka viesť exekučné konanie na záloh, a teda ani zriadiť exekučné záložné právo na záloh a ak tak urobil, porušil zásadným spôsobom uvádzaný procesný predpis – Exekučný poriadok, ako aj hmotnoprávny predpis – Občiansky zákonník, že rozhodnutie o schválení príklepu nie je preto v súlade s uvádzanými normami hmotného a procesného práva a že jeho odôvodnenie svedčí o jeho svojvôli, zjavnej neodôvodnenosti a arbitrárnosti.

Navrhol, aby po vykonanom dokazovaní disciplinárny súd vyniesol rozhodnutie, na základe ktorého podľa § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. JUDr. J. [REDACTED] M. [REDACTED] bude uložené disciplinárne opatrenie, a to odvolanie z funkcie sudcu.

Predseda okresného súdu vo svojom návrhu uviedol, že dňa 29. mája 2008 bol Okresnému R. [REDACTED] doručený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 20/08-30 zo dňa 23. apríla 2008 vo veci sťažovateľa spoločnosť U. [REDACTED] F. [REDACTED] G. [REDACTED] LTD, so sídlom S. [REDACTED], P. [REDACTED] B. [REDACTED], V. [REDACTED] M. [REDACTED] S. [REDACTED] zastúpená JUDr. P. [REDACTED] L. [REDACTED], M. [REDACTED] N. [REDACTED] vo veci porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa článku 46, ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky rozhodnutím Okresného súdu R [REDAKOVANÉ], sp. zn. 5Er 341/2006 z 3. októbra 2007, o schválení príklepu, v ktorom Ústavný súd rozhodol, že právo menovanej spoločnosti na súdnu a inú ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bolo uvádzaným uznesením porušené, toto uznesenie zrušil a okresný súd zaviazal menovanej spoločnosti uhradiť trovy konania 6 296 Sk do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu na účet právnej zástupkyne s tým, že vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel.

Oboznámením sa s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 20/08-30, so spisom 5Er 341/2006 Okresného súdu R [REDAKOVANÉ] predseda okresného súdu zistil horeuvádzané skutočnosti, čím boli so zvýšenou škodlivosťou porušené základné povinnosti sudcu ustanovené v § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v nadväznosti na porušenie ustanovenia § 151 h/ ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 61 a/ ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), článok 2 ods. 2 a článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ďalej predseda okresného súdu skonštatoval, že súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy je aj nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku. Aj vo výkone rozhodnutia alebo v súdnej exekúcii sa musí každému zaručiť prístup k súdnej ochrane, ak splní predpoklady ustanovené zákonom. K naplneniu záruk na prístup k súdnej ochrane v zmysle uvedeného článku ústavy dochádza až vtedy, keď uplatnené právo je efektívne vykonané. Efektívnosť výkonu tohto základného práva vyžaduje, aby všeobecný súd konal objektívne, vylúčil náhodné alebo svojvoľné uplatnenie zákonných možností na rozhodnutie a ak prijme konečné rozhodnutie, toto aby vychádzalo z toho, čo objektívne zistil. Základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto aj zákonom ustanoveným spôsobom dostať, čo znamená, že rozhodnutie musí mať zákonný podklad, musí byť dostatočne skutkovo aj právne odôvodnené a nemôže byť prejavom svojvôle.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania predložil aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 20/08-30 zo dňa 23. apríla 2008.

Sudkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že nesúhlasí s tým, že pri rozhodovaní o schválení príklepu v exekučnej veci 5Er 341/2006 sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia, pretože uznesením sp. zn. 5Er 341/2006 zo dňa

3. októbra 2007 schválila príklep udelený vydražiteľovi J. S. na dražbe nehnuteľností zapísaných na LV č. Katastrálny úrad v Ž. Správa katastra R. vo vlastníctve povinného J. J. konanej dňa 4. septembra 2007 za najvyššie podanie 2 020 000 Sk v exekučnom konaní EX 179/2006 vedenom na návrh oprávneného H. s. r. o., L. M. a námietky povinného J. J. zamietla s odôvodnením, že procesný postup súdneho exekútora pri uskutočňovaní dražby predajom nehnuteľností bol v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku, neboli zistené žiadne vady na ujmu povinného, ktorý námietky podal.

Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia prvostupňového súdu podľa § 61 a/ ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávnený je záložný veriteľ, alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí. V uvedenej exekučnej veci pôvodný záložný veriteľ zapísaný na LV spoločnosť P. I. spol. s r. o., F. N. bol zo strany súdneho exekútora upovedomovaný o všetkých procesných úkonoch realizovaných v rámci exekučného konania a boli mu doručené riadne všetky exekučné listiny vrátane exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností a zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, upovedomenie o čase a mieste oceňovania nehnuteľnosti, znalecký posudok, vyhláška o dražbe nehnuteľnosti zo dňa 30. októbra 2006 a zo dňa 25. júla 2007. Pôvodný záložný veriteľ, spoločnosť P. I. proti začatiu exekúcie na záloh nenamieta, navyše i podaním doručeným súdnemu exekútorovi dňa 22. novembra 2006 oznámil výšku svojho nároku i s príslušenstvom a požiadal o vyplatenie nároku v hotovosti.

Dňa 30. júla 2007 bolo súdnemu exekútorovi doručené oznámenie spoločnosti U. F. G. LTD o výslovnom nesúhlase s výkonom exekúcie, predmetom ktorej mala byť nehnuteľnosť, ku ktorej má zriadené záložné právo a na základe tohto podania povinný vzniesol na dražbe nehnuteľností námietky proti udeleniu príklepu. Tvrdenia obsiahnuté v uvedenom oznámení spoločnosti U. F. G. LTD však ostali len v polohe tvrdení a do dňa konania dražby nebola predložená žiadna písomnosť preukazujúca, že uvedená spoločnosť je záložným veriteľom, povinný ani uvedená spoločnosť žiadnym dokladom nepreukázali, že došlo k postúpeniu pohľadávky zabezpečenej záložným právom. Preto námietky povinného proti udeleniu príklepu zamietla. Ústavný súd vo svojom náleze konštatuje, že všeobecný súd posudzoval podanie sťažovateľa príliš formalisticky a že vo svojom rozhodnutí bližšie neskúmal, či sťažovateľ je naozaj

v skutočnosti záložným veriteľom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007, a tiež nepreveril ani to, že 31. júla 2007 bol doručený na Správu katastra R [REDACTED] návrh na zmenu záložného veriteľa. Sťažovateľ bol síce v katastri nehnuteľnosti zapísaný záznamom ako záložný veriteľ až 24. októbra 2007, tento záznam má iba deklaratórny charakter. Existencia týchto práv nezávisí na tom, či sú alebo nie sú zapísané v katastri. V čase konania dražby nehnuteľnosti, ako aj v čase rozhodovania o schválení príklepu súd nemal ani len osvedčené základné skutočnosti tvrdené povinným, resp. spoločnosťou U [REDACTED] F [REDACTED] G [REDACTED] LTD. Bolo preto povinnosťou účastníka v exekučnom konaní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Ďalej sudkyňa uviedla, že uvedené pochybenie má napĺňať znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. V prípade procesného pochybenia a spôsob rozhodnutia v konkrétnej veci nemôžu zakladať jej disciplinárnu zodpovednosť za závažné disciplinárne previnenie, keď na odstránenie prípadných pochybení slúžia výlučne riadne a mimoriadne opravné prostriedky. Konanie a rozhodnutie, ktoré je preskúmateľné vyšším súdom v inštančnom procese a postupe, nemôže samo osebe bez splnenia ďalších podmienok zakladať znaky disciplinárneho previnenia. Prípadné nedostatky sudcu v postupe konania a pri rozhodovaní možno uplatňovať v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu, pokiaľ ho strany považujú za nesprávne. Ide stále len o spôsob rozhodovania sudcu a jeho postup v konkrétnej veci a tieto úkony sudcu môžu byť výlučne predmetom preskúmavania a rozhodovania nadriadeného súdu na základe riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku. Je pravdou, že uznesením súdu o udelení príklepu nie je možné napadnúť v riadnom inštančnom konaní opravným prostriedkom, ale uvedené uznesenie bolo možné napadnúť mimoriadnym opravným prostriedkom podľa § 243 e/ a nasledujúcich O. s. p.

Sudkyňa v písomnom vyjadrení uviedla, že sa jej vytýka, že exekútor, keďže nemal súhlas žiadneho zo záložných veriteľov, nemohol podľa § 61 a/ ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 151 h/ ods. 6 Občianskeho zákonníka viesť exekučné konanie na záloh a teda ani zriadiť exekučné záložné právo na záloh. Oprávnený sa stal záložným veriteľom zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť dňa 7. júla 2006. V tejto súvislosti sa vyskytujú rôzne názory, či v prospech oprávneného, ktorý nie je záložným veriteľom nehnuteľnosti povinného, ktorá už je založená, možno zriadiť v prospech oprávneného exekučné záložné právo bez súhlasu ostatných záložných veriteľov. Argumenty v prospech možnosti zriadiť

exekučné záložné právo bez súhlasu ostatných záložných veriteľov spočívajú v tom, že zriadenie exekučného záložného práva nie je vlastným výkonom rozhodnutia, ale iba zabezpečením judikovaného práva. Opačné argumenty vychádzajú z gramatického výkladu, teda že vedením exekučného konania je aj postup súdneho exekútora pri zriadení exekučného záložného práva. Osobne v rozhodovaní vo veci 5Er 341/2006 prezentovala svoj právny názor, že exekučné záložné právo je v danom prípade prípustné zriadiť aj bez predchádzajúceho súhlasu záložných veriteľov. Logický je argument, že ak vlastníak založenej nehnuteľnosti, môže na založenej nehnuteľnosti zriadiť záložné právo bez súhlasu existujúcich záložných veriteľov, môže záložné právo zriadiť aj súdny exekútor bez ich súhlasu. Obdobná situácia nastane, ak povinný sám zriadi na nehnuteľnosti ďalšie záložné právo. Vyjadrila názor, že exekučné záložné právo možno zriadiť aj v prípade, že pohľadávka je už zabezpečená zmluvným záložným právom na predmetnej nehnuteľnosti. Pri aplikácii hmotnoprávných noriem obsiahnutých v príslušných ustanoveniach Exekučného poriadku a Občianskeho zákonníka si tieto vykladala a rozhodovala podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.

Poukázala na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej tento nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktorého pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej. Ústavný súd zásadne nemá oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany Ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (ÚS 338/06). Ústavný súd taktiež uviedol, že ak o závažných procesných pochybeniach, ktorými sa porušujú aj niektoré zo základných práv alebo slobôd je oprávnený a povinný rozhodnúť všeobecný súd na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v príslušnom procesnom poriadku, je právomoc Ústavného súdu pred ich vyčerpaním vylúčená (IV. ÚS 10/02, III. ÚS 41/04). Pri rozhodovaní vo veci 5Er 341/2006 vychádzala zo skutočností zistených v súlade so zákonom, keď dospela k právnym záverom, že exekučné konanie na záloh je možné viesť aj napriek nesúhlasu záložného veriteľa U [REDACTED] F [REDACTED] G [REDACTED] LTD, pretože oprávnený v exekučnom konaní sa stal záložným veriteľom zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť, čím odôvodnila

i uznesenie zo dňa 3. októbra 2007 o schválení príklepu a zamietnutí námietok povinného. Žiadala preto, aby disciplinárny súd, keďže sa nedopustila žiadneho disciplinárneho previnenia, neporušila žiadnu povinnosť sudcu ustanovenú v § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., ju oslobodil spod disciplinárnej zodpovednosti.

Navrhovateľ na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanom návrhu tak, ako ho predložil disciplinárnemu súdu. Uviedol, že JUDr. M. sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia tak, ako bolo popísané bližšie v odôvodnení návrhu. Súdny exekútor nemal súhlas záložného veriteľa na vedenie exekúcie na záloh a teda ani na zriadenie exekučného záložného práva. Bolo povinnosťou JUDr. M. z úradnej povinnosti skúmať, či sú splnené podmienky konania podľa § 103 O. s. p. Nebolo povinnosťou sťažovateľa predkladať nejaké doklady, pretože tento nebol účastníkom konania. Poukázal na obsah svojho návrhu na začatie disciplinárneho konania a na písomné stanovisko k vyjadreniu JUDr. M.

Navrhovateľ na ústnom pojednávaní netrval na navrhovanom disciplinárnom opatrení, toto ponechal na zváženie disciplinárneho súdu.

Na ústnom pojednávaní bola vypočutá sudkyňa JUDr. J. M. ktorá v celom rozsahu poukázala na písomné vyjadrenie k návrhu, ktoré zaslala disciplinárnemu súdu. Uviedla, že sa nedopustila závažného disciplinárneho previnenia, ktoré je jej kladené za vinu. Neporušila žiadnu povinnosť sudcu podľa § 30 zákona č. 385/2000 Z. z., v tejto veci si vykladala sporné ustanovenia Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku podľa najlepšieho vedomia a presvedčenia. Pokiaľ sa týka stanoviska navrhovateľa, že súdny exekútor nemal súhlas záložného veriteľa na vedenie exekúcie na záloh, je potrebné rozlíšiť inštitút zriadenia exekučného záložného práva a inštitút samotného exekučného konania na nehnuteľnosť. Uvedená problematika bola predmetom odborných článkov, napr. v článku JUDr. P. M. s ktorým sa stotožnila. Poukázala ďalej aj na to, že v disciplinárnej veci proti exekútorovi F. rovnaké stanovisko ako bol jej právny názor zaujala aj Sekcia civilného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Pokiaľ sa týka nálezu Ústavného súdu v prejednávanej veci, s týmto sa nestotožňuje, avšak toto rozhodnutie rešpektovala, a preto v ďalšom príklepe neschválila a vychádzala vyslovene zo záväznosti rozhodnutia Ústavného súdu.

Disciplinárny súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov, a to so spisom Okresného súdu R [redacted] sp. zn. 5Er 341/2006, spisom Exekútorského úradu JUDr. [redacted] F [redacted] K [redacted] L [redacted] M [redacted] sp. zn. EX 179/2006 v dvoch zväzkoch, s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 20/08-30, informáciou Slovenskej kancelárie exekútorov, informáciou z polície, stanoviskom sudcov Okresného súdu R [redacted] zo dňa 2. septembra 2009, na základe čoho zistil, že dňa 25. mája 2006 Okresný súd R [redacted] vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. [redacted] F [redacted] K [redacted], I [redacted] M [redacted] ktoré poverenie podpísala JUDr. [redacted] M [redacted]. Predmetom bola exekúcia nároku oprávneného H [redacted], s. r. o., so sídlom [redacted], L [redacted] M [redacted], proti povinnému J [redacted] J [redacted] bytom I [redacted], pričom exekvovaná čiastka predstavovala sumu 256 172 Sk s úrokmami z omeškania podľa exekučného titulu Okresného súdu R [redacted] č. k. 5C 54/2006-41. Exekútor následne vykonával exekúciu podľa Exekučného poriadku. V návrhu oprávnený dal súhlas na vymáhanie pohľadávky aj predajom všetkých nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve povinného a navrhol zriadiť exekučné záložné právo na všetky nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného.

Exekútor v rámci konania zistil, že povinný je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je zapísaná na LV č. [redacted] kat. úz. [redacted] pričom záložné právo bolo zriadené pod poradovým číslom 1 v prospech spoločnosti P [redacted] I [redacted] spol. s r. o., F [redacted] N [redacted]. Tomuto záložnému veriteľovi exekútor doručoval všetky listiny, ktoré sa týkali exekúcie uvedenej nehnuteľnosti. Proti žiadnej z týchto listín záložný veriteľ zapísaný na liste vlastníctva nenamietal a ani nepreukázal iné skutočnosti, než sú uvedené na liste vlastníctva. Bol mu doručený dokonca aj znalecký posudok na ocenenie nehnuteľnosti, proti tomuto opäť nenamietal. Dňa 22. novembra 2006 spoločnosť P [redacted] I [redacted] spol. s r. o., F [redacted] N [redacted] oznámila súdnemu exekútorovi výšku nárokov s príslušenstvom. Potom, čo exekútor požiadal záložného veriteľa o súhlas s vykonaním exekúcie predajom nehnuteľnosti zapísaných na LV [redacted] kat. úz. I [redacted], záložný veriteľ listom, ktorý došiel exekútorovi 20. decembra 2006 takýto súhlas neudelil. Keďže nehnuteľnosť nebolo možné predáť, exekútor požiadal o zníženie ceny nehnuteľnosti, o čom súd rozhodol. V ďalšom období bola vykonaná dražba nehnuteľností po splnení všetkých zákonných podmienok 4. septembra 2007. Pred konaním dražby dňa 31. júla 2007 spoločnosť U [redacted] F [redacted] G [redacted] LTD so sídlom S [redacted], P [redacted] B [redacted], V [redacted], M [redacted], S [redacted] zastúpená na základe plnej moci JUDr. P [redacted] L [redacted] súdnemu exekútorovi,

že nadobudla pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007 od pôvodného záložného veriteľa. Keďže pôvodný záložný veriteľ súhlas na exekúciu neudelil, nesúhlasí taktiež s exekúciou na uvedenú nehnuteľnosť. List je podpísaný JUDr. P. L. na základe splnomocnenia, avšak k listu neboli pripojené žiadne listiny svedčiace o tom, že JUDr. P. L. zastupuje túto spoločnosť a ani nebola preukázaná zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007.

Na dražbe dňa 4. septembra 2007 povinný vzniesol námietku proti udeleniu príklepu s tým, že exekútor nemal súhlas záložného veriteľa na konanie na záloh, ide o záložného veriteľa U. F. G. LTD. Povinný dôvod námietok však nezdokladoval.

Následne JUDr. J. M., ako sudkyňa vo veci 5Er 341/2006, schválila príklep udelený vydražiteľovi a zároveň námietky povinného proti udeleniu príklepu zamietla. Uviedla, že podanie spoločnosti U. F. G. LTD, ktoré je obsiahnuté v exekučnom spise súdneho exekútora, kde uvedená spoločnosť nepreukázala nadobudnutie pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007 od záložného veriteľa P. I. spol. s r. o., P. N. a navyše nebolo doručené exekútorovi ani plnomocenstvo pre konanie v mene spoločnosti JUDr. P. L. a ani žiaden doklad preukazujúci skutočnosti uvádzané v tomto podaní.

Až následne dňa 30. októbra 2007 spoločnosť U. F. G. LTD doručila súdnemu exekútorovi fotokópiu plnomocenstva tejto spoločnosti udelenú JUDr. P. L. V exekútorskom spise sa nachádza listina, ktorá došla exekútorskému úradu 14. decembra 2007, z ktorej vyplýva, že U. F. G. LTD si uplatnil do rozvrhu príslušenstvo pohľadávky vo výške 1 804 545 Sk s tým, že istina vo výške 1 500 000 Sk spolu s príslušenstvom vo výške 409 468 Sk im bola uhradená 7. decembra 2007.

Dňa 23. apríla 2008 Ústavný súd Slovenskej republiky pod č. III. ÚS 20/08-30 skonštatoval porušenie základného práva spoločnosti U. F. G. LTD na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu R. sp. zn. 5Er 341/2006 z 3. októbra 2007. Zároveň toto uznesenie zrušil, rozhodol o povinnosti uhradiť trovy konania na účet advokátky P. L. a vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovet. Vo svojom rozhodnutí Ústavný súd po preskúmaní

rozhodnutia o schválení príklepu zistil, že toto rozhodnutie nie je v súlade s normami hmotného a procesného práva, ktorými mal okresný súd schváliť príklep. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nekorešponduje presvedčivo a dostatočne s výrokom rozhodnutia o schválení príklepu. Takto koncipované odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, naopak svedčí o jeho svojvôli, zjavnej neodôvodnenosti a arbitrárnosti, čo znamená neakceptovateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia z hľadiska základného práva podľa článku 46 ods. 1 ústavy. Požiadavky na spravodlivý proces a odôvodnenie rozhodnutia podľa článku 46 ods. 1 ústavy sa zásadne vzťahujú aj na súdnu exekúciu. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03).

Ústavný súd akcentuje, že je vecou súdu, aby podľa skutkového stavu veci spravodlivo zvažil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným súdnym rozhodnutím o schválení udeleného príklepu, o to viac, že takéto uznesenie súdu o udelení príklepu nie je napadnuteľné v riadnom inštančnom opravnom procese. Uznesenie okresného súdu o schválení udeleného príklepu musí v odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých je vynesené. Ústavný súd skonštatoval, že uznesením Okresného súdu v Ružomberku, ktorým schválil príklep udelený vydražiteľovi bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa článku 46 ods. 1 ústavy tým, že nebol dodržaný zákonný postup exekútora v prebiehajúcom exekučnom konaní vo vzťahu k sťažovateľovi, ktorý deklaroval, že je prednostným záložným veriteľom k zálohu. Okresný súd iba formalisticky sa vysporiadal s podaním sťažovateľa tak, že ho zamietol, pričom nebral do úvahy komplexne jeho zásadné námietky, ktoré sa následne preukázali ako oprávnené a opodstatnené.

Následne JUDr. J. M. ako zákonná sudkyňa, uznesením Okresného súdu R. č. k. 5Er 341/2006-73 zo dňa 12. septembra 2008 námietkam povinného proti udeleniu príklepu vznesené na dražbe nehnuteľnosti dňa 4. septembra 2007 vyhovela a udelený príklep vydražiteľovi J. S., ktorý bol na dražbe 4. septembra 2007 neschválila. Poukázala pritom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 20/08-30 zo dňa 23. apríla 2008.

Disciplinárny súd ďalej zistil, že pod sp. zn. Dk 36/2008 je vedené proti súdnemu exekútorovi JUDr. J. F. Exekútorský úrad I. M. disciplinárne konanie, ktoré nie je právoplatne ukončené. Na exekútora boli podané sťažnosti na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré sťažnosti boli vybavené tak, že ide o nedôvodnú sťažnosť a Sekcia civilného práva, odbor obchodného a exekučného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sťažovateľovi hmotnoprávne vysvetlil použitie ustanovenia § 61 a/ ods. 2 Exekučného poriadku a § 151 h/ ods. 6 Občianskeho zákonníka s použitím ďalších hmotnoprávných aj procesnoprávných predpisov, ktoré stanovisko je zhodné s prezentovaným názorom JUDr. J. M.

Disciplinárny súd zistil, že proti JUDr. J. M. nie je vedené trestné konanie. Na ÚJKP OJP OR PZ Nitra bolo vedené trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci prečinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe, ktorého skutku sa mali dopustiť zástupcovia spoločnosti N. r. o., trestné stíhanie bolo zastavené, pretože bolo zistené, že uvedený skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Následne spisový materiál bol odovzdaný na ÚJKP OJP OR PZ Liptovský Mikuláš ako podozrenie zo spáchania prečinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe.

Disciplinárny súd sa oboznámil aj s článkom JUDr. P. M. s názvom „Procesné aspekty realizácie záložného práva v Slovenskej republike“, ktorý článok korešponduje s názorom JUDr. J. M. v súvislosti so zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť povinného a tento názor polemizuje s nálezom Ústavného súdu č. k. III. ÚS 20/08-30 z 23. apríla 2008.

Disciplinárnemu súdu bolo doručené stanovisko sudcov Okresného súdu R. zo dňa 2. septembra 2009, podľa ktorého kolegovia a sudcovia Okresného súdu R. konštatujú, že JUDr. J. M. je dlhoročná a skúsená sudkyňa. Zodpovedným plnením svojich pracovných povinností prispela k tomu, že v období, keď bol Okresný súd R. dlhodobo personálne poddimenzovaný a boli snahy o jeho zrušenie, patril tento súd medzi okresné sudy s výbornými výsledkami, nízkym počtom reštančných vecí a tento stav pretrváva doposiaľ. Ide o sudkyňu, proti ktorej v minulosti neboli vedené disciplinárne konania, v prípade jej rozhodovacej činnosti okrem prejednávanej veci, doposiaľ nebol vydaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky. Nemajú vedomosť o tom,

že by predstavitelia štátnej správy súdov riešili prípady opodstatnených sťažností zo strany účastníkov na túto kolegyňu. Rozhodovacou činnosťou či v miere kvality a kvantity radia kolegyňu k odborne erudovaným sudcom o čom svedčí rozhodovacia činnosť odvolacích senátov, rovnako tak jej pracovné výkony. JUDr. J. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] patrí k sudcom, ktorí v podstatnej miere prispeli k odbornému rastu mladších kolegov odovzdávaním svojich skúseností a rád. Rešpektujú nález Ústavného súdu, ktorý bol podkladom pre disciplinárne konanie, avšak vyslovili názor, že predmetný nález súdu je značne kontroverzný. K takému názoru ich vedú rozhodnutia Ústavného súdu ÚS 338/2006, IV. ÚS 10/02, III. ÚS 4/04. Nie sú presvedčení o tom, že procesný postup, ktorý kolegyňa zvolila v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Er 341/2006 by bol v takom zjavnom rozpore s platným právnym poriadkom, ktorý by mal mať za následok vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti.

Podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z., závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c/ a d/, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., disciplinárnym previnením je

- a/ zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu,
- b/ správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu proti účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov,
- c/ nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu,
- d/ nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v lehote ustanovenej podľa § 33 ods. 1 alebo nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj majetkových prírastkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov,
- e/ porušenie povinnosti pri výkone štátnej správy súdu podľa osobitného predpisu,
- f/ prítomnosť na pracovisku pod vplyvom alkoholu, omamnej alebo psychotropnej látky, ak nejde o disciplinárne previnenie podľa odseku 3 písmeno a/; ak sa sudca na výzvu predsedu súdu alebo predsedu príslušného súdu vyššieho stupňa odmietne podrobiť

dychovej skúške na určenie objemového percenta alkoholu v krvi alebo lekárskeho odboru a vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, má to rovnaké právne následky ako keby bol pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných látok.

Disciplinárny súd konštatuje, že sudkyňa JUDr. J. M. sa nedopustila závažného disciplinárneho previnenia tak, ako to kvalifikoval navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. V priebehu konania nebolo zistené, že by škodlivosť jej konania bola zvýšená. Je pravdou, že potom, čo sa dozvedela o obsahu námietok povinného proti udeleniu príklepu na dražbe, mala možnosť vyzvať nového záložného veriteľa prípadne JUDr. P. L., aby svoje tvrdenia v súvislosti s uzavretím dohody o postúpení pohľadávky zo dňa 4. júla 2007 sa stala záložným veriteľom. V takom prípade by sa mohla s námietkami vysporiadať kvalifikovanejšie. Na jej ťarchu však nie je možné pričítať tú skutočnosť, že táto spoločnosť U. F. G. LTD svoje tvrdenia uvedené v podaní exekútorovi nepreukázala a ani nezdokladovala právne zastúpenie advokátkou, aj keď jej právnym zástupcom bola osoba znalá práva, ktorá musí vedieť akým spôsobom je potrebné prezentovať svoje nároky vo vzťahu k súdu a že je potrebné preukázať na relevantnosť jej konaní plnomocenstvo. Toto plnomocenstvo bolo predložené až dodatočne, potom čo v uznesení o schválení príklepu bolo pričítané na ťarchu tohto účastníka. Z obsahu spisu nevyplýva, že by konaním JUDr. J. M. došlo k spáchaniu závažného disciplinárneho previnenia. Disciplinárny súd ustálil, že z jej strany vzhľadom na to, akým spôsobom konala došlo len k disciplinárnemu previneniu tým, že zavinením nesplnila alebo porušila povinnosť sudcu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 30 a nasledujúcich zákona č. 385/2000 Z. z. tým, že si riadne neoverila informácie, ktoré mala k dispozícii. Jednoznačne sa preukázalo, že sudkyňa sa riadne nezaoberala námietkami povinného proti udeleniu príklepu exekútorom.

Preto disciplinárny súd ju za toto disciplinárne previnenie uznal vinnou za disciplinárne previnenie tak, ako to má na mysli ustanovenie § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.

Podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárny súd môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za priestupok alebo za iné porušenie tohto zákona a výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje

za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

Pokiaľ disciplinárny súd rozhodol o vine sudkyne, je ďalej jeho povinnosťou rozhodnúť aj o primeranom disciplinárnom opatrení predpokladanom v § 117 zákona č. 385/2000 Z. z.

V tejto súvislosti je povinnosťou disciplinárneho súdu skúmať stupeň protiprávnosti konania dotknutého sudcu.

Dokazovaním sa preukázalo, že išlo o protiprávnosť nižšieho stupňa. O tomto tvrdení svedčí najmä to, že Ústavný súd vo svojom náleze sťažovateľovi požadované finančné zadosťučinenie nepriznal. Práva sťažovateľa neboli aj s ohľadom na ďalší postup sudkyne v exekučnom konaní porušené, i keď je potrebné prisvedčiť navrhovateľovi, že boli ohrozené. V exekučnej veci ide o výnimočný prípad vzhľadom na to, že sťažovateľ, ktorý bol čiastočne úspešný na Ústavnom súde doposiaľ v exekučnom konaní nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávky z pôvodného záložného veriteľa na svoju osobu.

Ústavný súd síce rozhodol o porušení práv tohto sťažovateľa, avšak na hmotno-právnu stránku prejednávanej veci v exekúcii existujú rôzne právne názory a rôzne interpretácie, ktoré vedú k nejednotnosti aplikácie právnych predpisov.

Preto vyjadrenie právneho názoru JUDr. J. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] v exekučnom uznesení nie je možné jej pričítať na ťarchu.

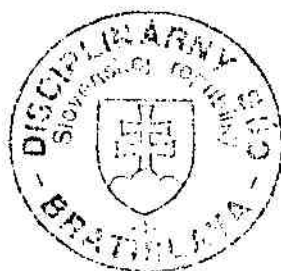
Disciplinárny súd skúmal aj doterajšie plnenie si sudcovských povinností u JUDr. J. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] a mal preukázané na základe stanoviska sudcov Okresného súdu R. [REDAKOVANÉ] s ktorým sa stotožnil na ústnom pojednávaní aj navrhovateľ -- predseda Okresného súdu R. [REDAKOVANÉ], že menovaná sudkyňa je spoľahlivá a zodpovedná, ktorá v minulosti preukázala schopnosť vyrovnáť sa s vysokým nápadom vecí aj na preťaženom súde.

Vyššie uvedené úvahy disciplinárneho senátu možno vyhodnotiť tak, že pri uznaní viny v prejednávanej veci bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia, pričom ide

o výnimočný prípad, kedy disciplinárny súd upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, aj keď bolo zistené disciplinárne previnenie.

Poučenie: Proti tomuto proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Štefan Lesňák, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Burešová

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková